

บทเรียนด้านสังคม และอารมณ์ บทที่ 75

เรื่อง การรับผิดชอบการกระทำของตน

ผลที่คาดว่าจะได้รับ:	มีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นอย่างดีและมีเมตตา
ตัวชี้วัด:	รู้จักใช้ความตระหนักต่อตนเองและสังคมในการตัดสินใจเรื่องสำคัญในชีวิต
สาระการเรียนรู้:	พัฒนาความรับผิดชอบส่วนบุคคล
กลุ่มอายุ:	6-8 ปี
หัวข้อหลัก:	การพัฒนาด้านอารมณ์
บทเรียน:	รับผิดชอบการกระทำของตน
เวลาที่ใช้ในการสอน:	50 นาที

วัตถุประสงค์การเรียนรู้:

1. เด็กสามารถแยกแยะความรับผิดชอบกับการยกโทษในอย่างน้อย 2 สถานการณ์
2. เด็กสามารถอธิบายความสำคัญของการยกโทษได้

อุปกรณ์การสอนที่ต้องใช้:

1. กระดาน
2. ชอล์ก
3. ภาพโยเซฟถูกขายไปเป็นทาสหรือภายหลังยกโทษให้พี่ชายของเขา
4. กระดาษแข็งสีขาว (ถ้ามี) หรือกระดาษขาว

สิ่งที่ผู้สอนต้องเตรียม:

1. อ่านบทเรียนให้จบทั้งบท
2. อ่านและทำความเข้าใจกับเรื่องของโยเซฟที่ถูกขายไปเป็นทาส หารูปภาพเกี่ยวกับเรื่องนี้ (ถ้ามี)
3. รวบรวมอุปกรณ์ที่ต้องใช้
4. อธิษฐานเผื่อเด็กในการเริ่มเรียนรู้จักการยกโทษ

ขั้นตอนการเรียนการสอน

การนำเข้าสู่บทเรียน:

ครูเขียนคำว่า **รับผิดชอบ** บนกระดาน ถามเด็กว่าใครรู้ความหมายของคำนี้บ้าง?

เขียนคำว่า **การยกโทษ** บนกระดาน ถามเด็กว่าใครรู้ความหมายของคำนี้บ้าง?

กิจกรรมการเรียนการสอน:

ครูพูดว่า:

1. แอนตีปูก แอนบอกว่าแอนต้องทำเพราะปูกด่าเธอ ทั้งสองคนต่างโทษกัน ใครจะรับผิดชอบเรื่องนี้? แอนน่าจะตอบสนองอย่างไร? (ให้เด็กๆ ตอบ)
2. หลายครั้งเราเลือกทำสิ่งที่ส่งผลไม่ค่อยดีนัก เราฝ่าฝืนกฎหรือทำร้ายคนอื่น หลังจากทำผิดพลาดไปแล้ว สิ่งที่ยากที่สุดสิ่งหนึ่งที่จะทำคือการยอมรับว่าเราทำผิดและขอโทษ
3. เด็กๆ เคยโทษคนอื่นทั้งๆที่เราเป็นคนทำผิดหรือเปล่า? ใครเคยปิดปากเงียบเมื่อทำความผิดไหม? เราารู้สึกอย่างไรเมื่อทำแบบนั้น? (ให้เด็กๆ ตอบ)
4. มีใครบ้างที่เคยสารภาพความจริงแล้วขอโทษ หลังจากทำความผิด? เมื่อทำแบบนั้นแล้วรู้สึกอย่างไร? (ให้เด็กๆ ตอบ)

แบ่งกลุ่มให้เด็กๆ ออกมาแสดงบทบาทสมมติ ตามเนื้อเรื่องด้านล่าง ในตอนท้ายของแต่ละเรื่อง ให้เด็ก ในชั้นตัดสินใจว่าใครเป็นคนผิด

เรื่องที่ 1 จอนกับเบงค์กำลังเล่นด้วยกัน แม่ของจอนต้องไปตลาดจึงพาเด็กทั้งสองคนไปด้วย เมื่อพวกเขาเดินผ่านแผงผลไม้ เบงค์กระซิบบอกให้จอนหยิบส้มมาสัก 2-3 ลูกแล้วซ่อนไว้ในเสื้อ จอนทำตามอย่างรวดเร็ว แต่เจ้าของแผงผลไม้มองเห็นและจับตัวเอาไว้ จอนบอกว่าเบงค์บอกให้เขาทำ ใครเป็นคนผิดระหว่างจอนและเบงค์จอนน่าจะทำอย่างไร? (ให้เด็กๆ ตอบ)

เรื่องที่ 2 แซมเอาดินสอของเด้นไป เขาบอกว่าเด้นเอาดินสอของเขาไปเมื่อวันก่อน ใครเป็นคนผิด? แซมน่าจะทำอย่างไร? (ให้เด็กๆ ตอบ)

เรื่องที่ 3 คิงขโมยเงิน 100 บาทของครู แมคเห็นเข้าจึงบอกครู คิงโทษว่าแมคทำให้เขาเดือดร้อน ใครเป็นคนผิด? (ให้เด็กๆ ตอบ)

การสรุปบทเรียน:

(เอารูปโยเซฟตอนถูกขายไปเป็นทาส หรือภายหลังยกโทษให้พี่ของเขาให้เด็กดู ถ้ามี)

ครูพูดว่า:

1. จำเรื่องของโยเซฟในพระคัมภีร์ได้ไหม? พี่ชายของเขาอิจฉาโยเซฟจึงได้ขายเขาให้ไปเป็นทาส และบอกกับพ่อว่าโยเซฟถูกสัตว์ป่ากิน พวกเขาไม่ได้พบโยเซฟอีกเลย จนกระทั่งตอนที่พวกเขาเดินทางไปยังอียิปต์ สุดท้ายพวกเขาก็ต้องยอมรับการกระทำของตน และขอให้โยเซฟยกโทษให้

2. พระเจ้าประทานให้เรามีความสำนึก สำนึกคืออะไร? (ให้เด็กๆ ตอบ) สำนึกของเราก็เหมือนกับเสียงจากข้างในใจของเรา ที่คอยบอกว่าสิ่งไหนถูก หรือสิ่งไหนผิด หลายคนไม่ฟังเสียงเบาๆ นี้ พี่ชายของโยเซฟต้องมีชีวิตอยู่โดยมีเสียงนี้รบกวนจิตใจอยู่หลายปี เราจะรู้สึกปลดปล่อยเสมอเมื่อเราชื้อสัตย์ในสิ่งที่เราทำและขอการยกโทษจากคนที่เราทำร้ายเขา
3. บางครั้งเรตัดสินใจอะไรผิดๆ แม้ว่าเราจะไม่ได้ทำให้ใครเสียใจ แต่เราไม่เชื่อฟังพระเจ้า เราต้องฟังสำนึกของตนเอง เสียงเบาๆ นั้นจะบอกให้เราทำสิ่งที่ถูก เมื่อเรารู้สึกเสียใจอย่างจริงจังในสิ่งที่เราทำไป และขอพระเจ้ายกโทษให้ พระองค์จะยกโทษให้กับเราเสมอ และจะไม่ทรงจดจำความผิดของเราเลย

ครูหรือขออาสาสมัครในชั้นเรียนเพื่ออธิษฐานปิด โดยการขอบคุณพระเจ้าสำหรับการยกโทษของพระองค์ที่มีต่อเราทุกคน

การประเมินผลของครู:

(กิจกรรมใดใช้ได้ผลดี? กิจกรรมใดใช้ไม่ค่อยได้ผล? ฉันจะเตรียมบทเรียนในบทต่อไปอย่างไร?)

การประเมินผลผู้เรียน:

Handwriting practice lines on a white sheet of paper with a pink grid background. The lines are horizontal and dashed, spanning the width of the page.